

Mini-gesprek

Student: Friso Liesker, HtH Amsterdam

Datum: April 2019

Ervaringsdeskundige Edo Paardekooper:

**“De burger is er voor de overheid
in plaats van omgekeerd”**

Edo Paardekooper: “Neem het taboe op fouten maken weg”

Vlak voordat ik op stage zou gaan, had ik een gesprek met [Edo Paardekooper](#), zeg maar de nestor van de ervaringsdeskundigheid in Nederland en gelauwerd met de totale [MensenrechtenMens 2018](#). Hij had het toen o.a. kort over de vraag hoe je in organisaties handlungsruimte kunt faciliteren waarover je je enkel achteraf over hoeft te verantwoorden. “Dat kan als je instelt dat je elke dag één fout mag maken”, zei hij. “Zo creëer je ruimte omdat je het taboe op fouten maken wegneemt.”

Waar Paardekooper het in dit verband eigenlijk over heeft, is dat er wel een element van ondernemerschap zou mogen zijn bij instanties als het UWV; een beloningssysteem als ze iemand aan werk helpen. Ondernemerschap, dat betekent immers risico's lopen. In een organisatiecultuur als die van het UWV, dat zichzelf ziet – zo hoorde ik van iemand – als een soort verzekeringsbedrijf dat risicoreductie nastreeft, is dat ongetwijfeld een schok.

Edo: **“De burger is er voor de overheid in plaats van omgekeerd. We zijn bezig om mensen die uitkeringsfraude plegen te straffen. Er wordt niet gehandeld uit vertrouwen maar vanuit wantrouwen. Het uitgangspunt is: toon maar aan dat je er recht op hebt. In plaats van dat ze vragen: wat heb je nodig?”**¹

De bollebozen van het UWV

Goeie vraag... De bollebozen van het UWV hadden met hun onfeilbare mensenkennis bedacht welke banen het best bij mijn belastbaarheid zouden passen, en waar ik dus tot mijn pensioen en volle tevredenheid werkzaam in zou kunnen zijn. Dat zijn: 1) Keukenhulp; 2) Schoonmaker gebouwen en 3) Samensteller kunststof- en rubberindustrie.

En dat dus tot mijn pensioen, zeg nog tien jaar lang. Over *hoopverlening* gesproken. Als je iemand als mij gek wilt maken, dan moet je me dit soort dingen laten doen. Ik voel er echt nul, zeg: nul, motivatie voor. Ik speel nog maar even leentjebuurtje bij een andere [reflectie, over de HEE-film](#), waarin ik ook iets schrijf over het werk van [Machteld Huber](#); zij heeft het over de [zes dimensies van gezondheid](#). Op vier van deze dimensies zou ik al door het ijs gaan: * mentale functies en -beleving; * spiritueel/existentiële dimensie; * kwaliteit van leven/welbevinden en * sociaal maatschappelijke participatie. *Good thinking*, UWV!

UWV en toegevoegde waarde?

Daarop voortbordurend dacht ik: waarom niet meer aandacht voor *high potentials* die met een uitkering zitten? Of voor mensen zoals ikzelf, die zich proactief opstellen en gretig zijn? Ik zou mij zeer gehoord en gezien voelen en superblij zijn. Want: eigen regie! En: gefaciliteerd in plaats van gefrustreerd; want wie is er nou voor wie? Mijn UWV-man kent mij nauwelijks. Ik moet van zijn lijstje af, op de simpelste en voor hem minst risicovolle manier. Of hij daarbij toegevoegde waarde heeft weten te creëren, zal hem een zorg zijn. Het is zijn leven niet. Waarbij ik het overigens eerlijk gezegd *ongelooflijk* vind dat iemand die zó weinig van mij weet zó'n grote invloed kan hebben op de rest van iemands (in dit geval mijn) leven.

Als ik eenmaal mijn diploma heb en hopelijk ook werk,² dan zal dat eerder ondanks dan dankzij het UWV zijn.³

¹ Het woord minister is overgenomen uit het Latijn, waar het woord 'minister' *dienaar* betekent. In de loop van de eeuwen verwierven de ministers langzamerhand meer uitvoerende macht, en zo verkreeg het begrip zijn huidige betekenis.

² Inmiddels heb ik nog geen diploma maar wél betaald werk als ervaringsdeskundige bij GGZ-Noord-Holland-Noord.

³ Klopt. [Lees hier hoe dat in zijn werk is gegaan.](#)